

Última classe de filosofia dedicada a uns alumnes de “nivell de 2on de batxillerat”

Entre les frases de Descartes que més m'agraden hi ha una que, *per cert Paris no es troba en el Discurs del Mètode*, que diu que “viure sense filosofar és, pròpiament, tenir els ulls tancats, sense intentar obrir-los mai”.

Si alguna cosa he intentat al llarg de tot aquest curs és el convidar-vos a pensar, a fer-vos preguntes, a qüestionar-vos... a admirar-vos d'aquelles coses que potser esdevenen cada dia al costat o al davant nostre... però que ben bé no són casualitat (recordeu aquell exercici de principi de curs... “per demà tothom ha de venir amb una cosa del dia de la qual t'hagis admirat...”, o el quadernet personal de pensaments de tutoria?; o les rutines de pensament sobre frases dels autors; o la lectura cooperativa del llibre del Víktor Frankl “*El hombre en busca de sentido*” –en castellano para Mercedes-.

Pensar, doncs, fer filosofia és una de les coses que més ens distingeix però, alerta! que ja un poeta contemporani italià ens avisava que “no és filòsof qui, tot i tenir una filosofia al cap, no la té, a més a més, al cor”. No sigueu mai, doncs, d'aquells filòsofs que, com deia Marx, “es limiten a interpretar el món de diferents maneres”, ans bé, del que es tracta és de transformar el món.

Però... ai el nostre món... estarà malalt? Perillarà realment a les nostres mans? Recordo alguns dels vostres treballs de recerca sobre el canvi climàtic per exemple... O l'interès per aconseguir com sigui una paperera de reciclatge a la classe –no Marc?-. O el volum de notícies que últimament hem esmorzat, dinat i sopat... sobre la sequera, les pluges... i ara les inundacions! Aquest és el nostre món?

Des de l'espai, el nostre planeta és petit. I blau, marró, verd i blanc, són colors tots ells en una estreta òrbita dins un univers d'uns 100.000 milions de galàxies, potser? –Els científics de la casa ja em corregiran!- El nostre planeta va començar a existir fa uns 10.000 milions d'anys i la vida al nostre planeta va aparèixer 7.000 milions d'anys després: les plantes fa uns 600 milions d'anys, els animals una mica després, i la consciència humana fa només uns 2 milions d'anys... No serà, doncs, una mica presumptuós per part nostra el pensar que la terra només existeix per a nosaltres?

Potser algú ja estarà pensant, sí sí madre, tot això està molt bé... però com lliga el que ens estàs dient amb la filosofia? Tranquils nois... nivell de 2on de batxillerat!!!

I és que avui us vull regalar el que ja s'ha començat a anomenar... **la filosofia ecològica**. ¿Filosofia ecològica? Sí, sí, Filosofia Ecològica. Heu sentit bé... I és que la realitat ens està convidant a “pensar ecològicament”. Diu el filòsof contemporani Edgar Morin: “Pensar ecològicament és incloure la perspectiva i la dimensió ecològica en la descripció i l'explicació de tot allò que és viu, i per tant és incloure en la descripció de la societat, la dimensió d'allò que és humà, de la ment, de les idees, del coneixement”. I és que si pensem ecològicament la vida, la societat, la ment, si pensem tot allò que és humà de manera ecològica... aleshores refusarem conceptes estrets i inflexibles, definicions autosuficients i tancades, causalitats d'una sola direcció i reduccions arbitràries... que desgraciadament, i per història, sabem que ens han dut a fer del segle XX un dels pitjors casos de violència generalitzada!

Us convido, d'ara en endavant, a pensar ecològicament! Perquè la última conseqüència d'un acte particular nostre és realment imprevisible... i sempre les solucions que donem per avui seran el problema de demà. Alumnes –o ja gairebé exalumnes- del Montserrat: Penseu ecològicament i confronteu els riscos d'allò que feu i fareu... perquè el desafiament més gran sempre serà quina estratègia assumir per tal que els resultats del que feu siguin sempre creatius i socials... és a dir, transformadors i en bé d'altres.

Penseu ecològicament! És una invitació a, allà on estigueu, abandonar formes de pensar unilaterals, parcials, impositives, i assumir una forma de pensar dialèctica, o millor encara, una forma de pensar dialogal. Potser som, i que ningú es posi nerviós, massa “aristotèlics”: estem acostumats a pensar de manera lògica, però no de manera “eco-lògica”... i realment ens movem en ecosistemes que sobreviuen precisament gràcies a la seva biodiversitat.

Penseu ecològicament! No tingueu por a fer-ho... que la identitat fonamental de l'ésser humà no és ni tribal ni molt menys nacional, sinó més aviat planetària i inclús còsmica. Només així serem capaços d'integrar i articular allò que és divers i fer sorgir així una humanitat dinàmicament equilibrada i solidària.

Penseu ecològicament! Ho podeu fer perquè sou gent d'intel·ligències múltiples capaços de dir no a un pensament únic i uniforme. Penseu ecològicament, escolliu l'ecosistema en el qual us voleu moure i créixer; No sigueu persones complicades en tot cas persones complexes... perquè la complexitat no té res a veure amb la complicació... i la natura bé que ho sap. La complexitat és símptoma de vida rica en diversitat, flexibilitat i amb un nombre de possibilitats impredecibles.

Penseu ecològicament! Que això sempre un salvarà d'un antropocentrisme exagerat. Sigueu **filòsofs ecològics** perquè només així fareu que els vostres actes, les vostres idees i també el vostre esperit, perquè no, siguin realment signes d'humanitat. Filòsofs ecològics que saben que el col·legi serà sempre una petita porció d'aquella "casa universal" que és el planeta. Filòsofs ecològics que saben que el Montserrat sempre apareixerà més com a *ecosistema-proposta* que no com a *ecosistema-protesta*: que aquest microcosmos de l'avinguda Vallvidrera sempre ha estat i serà per a vosaltres àmbit i espai d'harmonia global, de creixement intel·ligent, de diàleg solidari i calidesa ambiental. Es pot demanar més?

Valgui aquesta, doncs, com la meua última classe de filosofia per a vosaltres. Donem pas a l'acte de graduació.

.....

MARC APARICI ROQUÉ

Hola Marc... Estàs patint? ...! Doncs no pateixis perquè la veritat és que aquest any no sé què hagués fet sense tu! Has estat especialista en deixar-me durant temporades aparells electrònics tipus... i-pod, mòbil... i això és d'agrair, no creus? Deixant a banda les bromes... aquest curs crec que ens hem fet enrabiament mútuament... jo amb raó i tu... doncs tu, amb les "teves" raons! Del que estic segura és que de tots els anys que has passat en aquesta escola, que no són pocs, t'emportes un gran bagatge acadèmic, humà i espiritual que els que hem estat al teu costat t'hem intentat transmetre i que en el fons, i no tan fons, tu valores tot i el teu aire de sortir-te amb la teva. Marc, et queda molt camí per fer; no facis mai marxa enrera ni tan sols per agafar impuls; aquí t'esperarà sempre una porta oberta i també estimació. Endavant, Nostre Senyor et beneeix... i jo... també!

MERITXELL CASTELLÓN

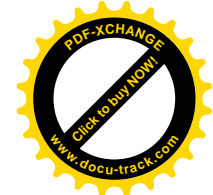
El teu recorregut entre nosaltres ha estat curt però no per això menys intens. T'he vist créixer perquè has tingut la capacitat de deixar-te corregir. Sota aquesta aparença teva potser una mica rebel... t'he vist guanyat en docilitat... i això en la vida sempre és important. Els inconvenients mai són per fer-nos aturar sinó més aviat per fer-nos saltar més alt... i tu d'això ja en saps una mica. Però recorda que això d'anar amunt i avall només és per a Port-aventura... mai pels nostres estats d'ànim... i que els nostres pensaments cal examinar-los: és veritat això que penso?, és lògic? I en tot cas... m'ajuda? Meri.... you can do it! I com li he sentit dir diverses vegades a algú de casa teva: *“Meritxell, hija, tú tienes a alguien allá arriba que te quiere y mucho!”* Doncs... ja ho saps!

ALBERT CEREZO RIU

Albert, en aquests anys que has estat entre nosaltres ens has demostrat empíricament fins a quin punt es poden posar en joc totes les habilitats socials en una persona. I és que com tu no n'hi ha dos! Ets simpàtic i agut, i fins i tot saps a quina hora cal entrar en aquest menjador al migdia per a dinar bé i ser ben servit. Et saps guanyar la gent, no hi ha dubte. Tant de bo sabessis posar sempre al costat d'aquest do una bona dosi de treball, esforç i constància... aleshores en allò que et proposis tindràs sempre l'èxit assegurat. No deixis mai de ser agraït i de demostrar-ho com has anat fent en algunes converses que m'has regalat en aquest curs! Això sempre és símptoma de ser bona persona! Per cert, no sé com se celebra una graduació a La Salle... però ben segur que com a aquí... enlloc! No? Endavant i ben segur que Déu et beneeix, que a Ell també li agrada el bon humor.

AIDA ESCANDELL TRIOLA

Aida, amb la teva manera de fer ens has parlat de treball constant i dedicat cada dia, i això serà sempre la teva seguretat més gran per dur a terme el que et proposis. En algun moment has necessitat algun cartell d'ànim penjat a casa però decideix-te sempre per allò que t'agradi i no li concedeixis al desànim el dret de restar-te o apagar la teva espontaneïtat. Ah! No et preocupis si no entens a Nietzsche, crec que ell mateix tampoc va aconseguir mai entendre's. Preocupat més per no perdre mai de vista l'horitzó humà i cristià

que portes dibuixat després de la teva estada entre nosaltres. Gràcies per la teva companyia en aquest curs. Saps que t'estimem, endavant, mira el futur amb il·lusió. Pots comptar amb Nostre Senyor i també amb tots nosaltres. Felicitats!

PARIS FRANCÈS GODED

Paris, aquest any per a mi has estat com una caixa de sorpreses: has inaugurat una nova dinastia reial (Paris Primer...) , has fet de dibuixant de postals de felicitació alternatives, has estat el nostre "gran jefe indio", i no sé qui a partir d'ara m'esperarà a la classe disfressat amb unes ulleres de sol, o un casc de moto, o... La veritat és que et trobaré a faltar! I és que sota aquest rostre potser a vegades amb un posat una mica seriós i inexpressiu intencionadament, estic convençuda que hi ha un noi intel·ligent i també força sensible. Saps que la vida a vegades fa patir però també saps, encara que no ens ho diguis, que aquí t'has sentit estimat i valorat. No te n'oblidis mai! Ah! Per cert a veure si es veritat que el primer projecte arquitectònic que facis és pensat pel Cameroun! I si aquest estiu arribes a fer el "Camino de Santiago" no desaprofitis l'oportunitat de trobar-te a fons amb tu mateix! Nostre Senyor, t'estima, Paris i jo també! Felicitats!

SERGI GALLEMÍ CATALÀ

Sergi, tot i la teva discreta tímidesa m'has fet passar bones estones. Has estat tot l'any el noi dels dos parells de sabates: unes sempre posades (no diré quines) i unes altres sempre acompanyant-te: a classe, a la taquilla, a la motxilla... Noi, d'això se'n diu constància i perseverança! Que res ni ningú et faci perdre el teu somriure: l'alegria a la vida és dels millors negocis... perquè invertint molt poc... cotitzes en bé dels altres moltíssim! Per cert, com van els teus euros invertits en Borsa? Segur que no tan bé com la teva sintaxi!!! Sergi no deixis mai de ser subjecte en les situacions diàries que la vida presenta. Pren decisions que això és l'únic que ens fa créixer per sobre dels complements circumstancials que apareixen en el dia a dia. Endavant, sempre endavant, sense aturar-te però tampoc a corre-cuita, i sobretot sense perdre res del que ja portes posat del teu pas pel Col·legi Montserrat. Nostre Senyor segur que et felicita i nosaltres també!

CRISTINA MITJANS FERNÁNDEZ

Si hi ha algú de mirada transparent aquesta ets tu Cristina. Ets el bon seny de la classe i això tots t'ho han valorat i respectat. La teva paraula, en els altres, sempre ha tingut i té pes. Atenta a allò que sempre fa falta i amb una sensibilitat no renyida amb la serietat, has salvat moltes situacions en el dia a dia amb decisió, amabilitat i discreció, i això en una tutoria sempre és d'agrair! Ens costa guanyar una mica el teu somriure però quan arriba sempre és una gran recompensa... per tant, no el perdis mai!

Gràcies pel teu esperit i ànim col·laborador, en moltes situacions ha animat a d'altres a actuar... i per tant et mereixes que ara siguem nosaltres els que t'animem a seguir en endavant en els teus projectes de futur. Déu hi és a la teva vida. Compta amb Ell i també amb la que sempre serà la teva escola. Moltes felicitats!

KARLA PUYOL ROBERT

Karla, no sé qui em farà l'elogi a partir d'ara dels meus apunts de filosofia amb frases com: "Però, madre, d'on treus aquest material?" Saps agrair i saps comunicar el teu agraïment i això és un do que portes posat. Ets bona companya: has sabut apreciar lo bo dels altres i saps treballar cooperativament. No perdis, doncs, aquesta capacitat que ben segur que et farà servei tant en el món universitari com en el món professional. Oberta als altres, els has fet saber sempre que poden comptar amb tu pel que faci falta. Ah! Per cert, no hi ha ningú com tu embolicant regals d'amic invisible!

Karla, esforça't al màxim en tot allò que et proposis que l'estar satisfeta i contenta amb tu mateixa serà sempre la principal força que et faci seguir endavant. Nostre Senyor et beneeix i jo també! Moltes felicitats!

MERCEDES RECIO GUARNER

Mercedes, en estos tres años te hemos visto crecer en seguridad en ti misma y en autovaloración, pero este es un camino de aquellos como los que describe algún poeta de tu Antología: "caminante, no hay camino, se hace camino al andar". Tu trabajo bien hecho y con responsabilidad nos deja un buen sabor de boca. La verdad es que a partir de ahora cuando veamos alguna película en tutoría no sé quien me la va a ir narrando tan bien como tú lo haces.

No pierdas nada de lo que a tu paso por aquí te he has recibido. Nuestro peor enemigo a veces somos nosotros mismos pero también podemos llegar a ser nuestro mejor aliado. Continúa desenterrando el tesoro que hay en ti misma porque esa será siempre la mejor riqueza que puedas regalar a los demás. Gracias, Mercedes, y de ahora en adelante, no sé si con valeriana o no, pero siempre con valentía y siendo muy dueña de ti misma. Nuestro Señor que tanto te ha ayudado hasta ahora, cómo no va a seguir haciéndolo! Muchas felicidades!

ANDRÉS RIBAS CLOSA

Andy si hi ha algú en el grup amb bon cor, bona persona, bon amic, bon company... aquest ets tu! Ens has deixat veure la teva capacitat de treball diari però a vegades he enyorat, una mica potser, la teva veu en els debats o qüestions que s'han generat a la classe. No deixis mai, per la por al què diran, de compartir allò que la teva sensibilitat t'ha fet reflexionar. La veritat és que volia preparar les meves paraules per a tu en anglès... però ja saps que en llengua estrangera ens dones cent voltes a tots! No perdis mai aquells petits tocs d'humor que sempre acompanyes amb un somriure de complicitat; i sobretot, no perdis tampoc el saber donar part del teu temps lliure en bé d'aquells que tenen menys a la nostra societat. Gràcies per demostrar-me una vegada més que també els joves són capaços de viure allò de que "fa més felicitat donar que rebre". Que Déu et beneeixi sempre! Moltes felicitats!

MARC ROMERO BARAZAS

Marc, a l'estil Frank Sinatra... tu t'has convertit també en "la veu". La veu de les introduccions de les misses en dies de festa, la veu de la nostra ràdio nadalenca, i si fa falta la veu d'un Capità Garfio tan autèntic que fins i tot fa por als nens de P.3! Crec que ens deixes moltes coses bones teves, però també crec que t'emportes moltes altres coses, boníssimes també, que has après aquí, en aquest col·legi diferent i especial. Suposo que la llista que podries fer seria força llarga però intueixo que hi ha quelcom que se t'ha fet tresor atraient a obrir i és el tot el món de la fe. Segueix caminant, Marc! No dubtis en fer teves les paraules d'aquell sant i explorador francès que va morir en el desert: Charles de Foucault: "Senyor si existeixes, fes que et conegui". Quan es juga

net amb un mateix i amb els altres... Déu sempre si fa present! Endavant, tens moltes capacitats a posar en joc... que res ni ningú te les faci adormir. Felicitats!

CARLA RUAIX ALART

Carla, del que no puc dubtar és que ets una noia sensible i molt complerta en molts camps diferents: la música, l'esport, els llibres, la cuina quan es tracta de pastissos d'aniversari... Sense fer remor disfrutes amb tot i treus partit de tot. No perdis la teva autonomia i la teva capacitat de decisió. Ets noia de caràcter, aprofita'l doncs per dur endavant tot allò que vulguis fer. No deixis de comptar amb els altres que sovint, per no dir sempre, ens són el mirall on podem coneixe'ns una mica més a nosaltres mateixos i millorar-nos. Carla, rostre amunt, ulls desperts i somriure ample. A tot el que vingui a partir d'ara, des del camí recorregut, digues sí i moltes gràcies! Nostre Senyor t'estima i el teu col·legi també. Moltes felicitats!

ALICIA VICTORIO ZAFRA

Superación y sacrificio son términos que nos hablan de ti, Alicia. Finalmente has sido capaz de ventaja y ganar los sets del curso para proclamarte vencedora de este torneo especial del bachillerato que ahora te abre puertas también al gran slam de la universidad. Proponte siempre ser cabeza de serie en las pequeñas batallas contigo misma y en las metas que te vayas proponiendo. No te des nunca por vencida y prepárate para encajar aquellos reveses que aunque no gusten, también la vida, por ser vida, nos trae a menudo! Continua sacándole partido al tiempo tal y como nos has demostrado cada día cuando no te has permitido el lujo de desperdiciar ni los minutos de un cambio de clase. Mucho ánimo, Alicia! Y puedes estar segura de que Dios comparte y te acompaña en tus derrotas, pero también celebra tus pequeñas y grandes victorias. Muchas felicidades!